

РЕШЕНИЕ

№ 20668

гр. София, 16.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 35 състав, в
публично заседание на 11.06.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петър Савчев

при участието на секретаря Богданка Гешева, като разгледа дело номер **4261**
по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК във вр. чл. 46а, ал. 1 от ЗЧБ.

Производството е образувано след отмяна на Решение № 20761/21.10.2024 г. по адм.д. № 8936/2024 г. на АССГ, I-во отд. , 12-ти с-в с Решение № 3854/10.04.2025 г. по адм.д. № 11771/2024 г. на ВАС, като делото е върнато за разглеждане от друг съдебен състав на АССГ, и на основание чл. 222, ал. 2, т. 1 от АПК са дадени указания по разглеждане на новото дело.

Като съобрази гореизложеното настоящият състав приема следното:

Производството е образувано по жалба на А. М. Р., ЛНЧ: [ЕГН], поданик на Й., [дата на раждане] , съд. адр. [населено място], [улица], ет. 2 срещу заповед УРИ № 5392 ПАМ - 2788/24.08.2024 г. на началник на 02-сектор при ООДЦ-СДВР, с която му е наложена принудителна административна мярка „принудително настаняване в специален дом за временно настаняване на чужденци за срок до 6 месеца“, на основание 44, ал. 6, ал. 8 и ал. 10 от ЗЧРБ.

Ответникът по жалбата я оспорва изцяло и моли да бъде отхвърлена.

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, насочена е срещу акт, който подлежи на обжалване пред административния съд, поради което е допустима и следва да се разгледа по същество.

Съдът, като взе предвид твърденията на страните и прецени събраните доказателства по реда на чл. 168 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна при цялостна проверка на основанията за законност на административния акт по чл. 146 от АПК:

Административният акт е издаден от компетентен орган по чл. 44, ал. 1 от ЗЧРБ, в предписаната от закона форма – чл. 44, ал. 10 от ЗЧРБ, поради което е валиден. Съдът приема това, като

съобразява Заповед № АЗз-9426/06.12.2018 г. , издадено от директора на СДВР, с която на основание чл. 43, ал. 4 от ЗМВР и чл. 44, ал. 1 от ЗЧРБ, оправомощава да налагат ПАМ по чл. 39а, ал. 1 и чл. 44, ал. 5, ал. 6, ал. 9 и ал. 13 от ЗЧРБ, държавни служители, заемащи конкретни длъжности, сред които ответника. За последния е представено и удостоверение от 18.09.2024 г. от началник сектор човешки ресурси при СДВР, според което ответникът заема длъжността си съгласно заповед от 07.03.2024 г. на министъра на МВР и към датата на издаване на оспорената заповед. При тези данни, и съгласно разпоредбата на чл. 44, ал. 6 от ЗЧРБ, компетентен да постанови процесната ПАМ – настаняване в СДВНЧ са органите по чл. 44, ал. 1 от ЗЧРБ, сред които и директорът на СДВР или оправомощени от него лица. Предвид това ответникът е компетентен да издаде процесната заповед. С нея на жалбоподателя е наложена принудителна административна мярка „принудително настаняване в специален дом за временно настаняване на чужденци за срок до 6 месеца“, на основание чл. 44, ал. 6, ал. 8 и ал. 10 от ЗЧРБ. Съгласно разпоредбата на чл. 44, ал. 6 от ЗЧРБ, в случаите, когато чужденецът, на когото е наложена принудителна административна мярка по чл. 39а, ал. 1, т. 2 и 3, възпрепятства изпълнението на заповедта или е налице опасност от укриване, органите по ал. 1 могат да издадат заповед за принудително настаняване на чужденеца в специален дом за временно настаняване на чужденци с цел организиране на връщането или експулсирането. Принудително настаняване се разпорежда и в случаите, когато чужденецът не изпълнява условията на наложените по ал. 5 обезпечителни мерки. Следователно, материално-правните предпоставки за законност на процесната заповед за налагане на ПАМ са наличието на заповед за ПАМ по чл. 39а, ал. 1, т. 2 и 3 от ЗЧРБ, както и установено възпрепятстване изпълнението на заповедта или опасност от укриване. Безспорно по делото е, че на жалбоподателя е наложена ПАМ по чл. 39а, ал. 1, т. 2 от ЗЧРБ – „връщане до страна на произход, страна на транзитно преминаване или трета страна“ със заповед № 5392 ПАМ-1542/28.07.2022 г. на началник отдел „Миграция“-СДВР /л. 36/. Видно от заповедта, обаче, в нея няма разпореждане за допускане на предварителното ѝ изпълнение на основание чл. 44, ал. 3 от ЗЧРБ във вр. чл. 60 от АПК. В настоящото съдебно производство се представиха и доказателства, че заповедта е предмет на оспорване по адм.д. № 8624/2024 г. на АССГ, I-во отд. , 42-ри с-в , което не е приключило /л.л. №№ 18-19/. Следователно, първата материално-правна предпоставка за налагане на процесната ПАМ не е осъществена. При тези факти, безпредметно е да се обсъжда втората материално правна предпоставка, визирана в ч. 44, ал. 6 от ЗЧРБ, която се сочи в обжалваната заповед - опасност от укриване.

Предвид изложеното, жалбата следва да се уважи на основание чл. 172, ал. 2, предл. второ от АПК.

На основание чл. 143, ал. 1 от АПК и чл. 226, ал. 3 от АПК, на жалбоподателя следва да се присъдят деловодни разноски в размер на 710 лв. /възнаграждение за адвокат и държавна такса/.

Въз основа на гореизложеното, съдът

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ , по жалба на А. М. Р., ЛНЧ: [ЕГН], поданик на Й., [дата на раждане] , съд. адр. [населено място], [улица], ет. 2, заповед УРИ № 5392 ПАМ - 2788/24.08.2024 г. на началник на 02-сектор при ООДЦ-СДВР, с която на жалбоподателя е наложена принудителна административна мярка „принудително настаняване в специален дом за временно настаняване на чужденци за срок до 6 месеца“, на основание 44, ал. 6, ал. 8 и ал. 10 от ЗЧРБ.

ОСЪЖДА СТОЛИЧНА ДИРЕКЦИЯ НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ да заплати на жалбоподателя А. М. Р., ЛНЧ: [ЕГН], поданик на Й., [дата на раждане] , съд. адр. [населено място], [улица], ет. 2, на осн. чл. 143, ал. 1 от АПК и чл. 226, ал. 3 от АПК, сумата от 710 лв. деловодни разноски.

Решението подлежи на обжалване от страните, пред Върховен административен съд, в

четиринадесетдневен срок от съобщението, че е изготвено.